

»Såvida ej skolråd och församlingar i samråd med inspektören finna det fördelaktigare att låta den dagliga undervisningen fortgå i sammanhängande följd, då ej läsningen utsträcker öfver 5 timmar dagligen.»

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 19 januari 1889.

Anders Svensson,
Bossgården, Skaraborgs län.

Häruti instämmer:

E. Fredholm.

N:o 43.

Af herr **A. Svenson** i Edum, om ändringar i 26 och 36 §§
konkurslagen.

Det är med bekymmer hvarje rättänkande ser, huru många gäldenärer nu för tiden på allt sätt söka att undanhålla sin egendom borgenärerna till förfång. Detta tillgår, som hvar man känner, på många sätt, mest genom så kallad försäljning; man blott räknar ut det så, att man undgår lagens straffande arm. Samvetets röst vill man lugna med att man »uppper» allt hvad man för tillfället har, och detta oaktadt man en längre tid förberedt sig på saken att på ett eller annat sätt undanhålla egendom. Det ligger en stor moralisk fara uti detta tillvägagående.

Jag har tänkt mig, att syftemålet för hämmande af detta ofog, som jag ofvan påpekat, i någon mån skulle kunna vinnas, om tiden för återvinningstalan något förlängdes t. ex. så, att i mom. 1 af konkurslagen orden tre månader ändrades till sex månader, i mom. 2 trettio sista dagarna ändrades till sextio sista dagarna och i mom. 4 trettio dagarna ändrades till sextio dagarna.

Verksamast skulle dock tvifvels utan vara, om i konkurseden kunde inrymmas ett tillägg, att gäldenären icke i och för tilltänkt konkurs någon egendom på något sätt undanskaffat.

På grund af hvad jag tagit mig friheten anföra vågar jag vördsammt föreslå:

att i konkurslagens 36 § mom. 1 ordet *tre* utbytes mot ordet *sex*, samt att i mom. 2 och 4 ordet trettio utbytes mot ordet sextio;

att i 26 § i edsformuläret efter ordet undantaget införes: och icke i och för tilltänkt konkurs någon egendom undanskaffat.

Åt utskottet öfverlåtes så väl formulering som ändring och jemkning i detta förslag, blott så att syftemålet i någon mån vinnas.

Stockholm den 24 januari 1889.

A. Svensson
i Edum.
